

NAPRASZCZAĆ (6) *vb impf*

Pierwsze i końcowe a jasne [w tym 1 r. błędne znakowanie]; -asz- (4), -asz- (2); -asz- RejRozpr, GliczKsiąż, RejZwierc; -asz- KromRozm III; -asz- : -asz- Mącz (1:1).

inf naprąszczać (3). *♦ praes 1 sg* naprąszczam (1). *♦ 3 sg* naprąszcza (1). *♦ praet 3 pl m pers* naprąszczali (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (trzy z niżej notowanych przykładów).

Czynić prostym, równym; naprostowywać; recurvare Mącz; ad lineam a. ad perpendiculurn a. ad regulam exigere a. dirigere, ad amussim examinare, ad rectum revocare Cn (6) : Recurvo, Zás nakrzywiám/ Ná drugą ftronę náginam/ Náprařzczam. Mącz 75b.

napraszczać czego (1): bárzo czego krzywego gdy kto s prętká/ [...] á nye z lekká náprařcza/ rychley řnadź złomi niż náprosći. GliczKsiąż G.

napraszczać co (2): gdy lie komu miecz řkrzywi/ woli gi o řciánę ząwádziwfzy łámác á náprařzczác/ álbo gi y do ognia włóżyć RejZwierc 76v. Cf Zwrot.

Zwrot: »krzywe kořci napraszczać« (1): A řnadz zą řwieżey pámięci Co dziwów czynili řwięci Ze vmárle ożywiáli Krzywe kořci náprařczáli RejRozpr B3.

Przen: Powodowác, by coř stało się dobre [co] (2) :

Zwrot: »napraszczać obyczaje« (1): Conformare mores, Náprařzczác obyczáye. Mącz 233c.

Szereg: »napraszczać i naprawiac« (1): mamy moc/ zą pomocą bożą/ [...] cokolwyek řzkodliwego yeřt/ ápořtolřką mocą náprařzczác y náprařwyác. KromRozm III N8.

Synonimy: naprawiac, polepszac.

Formacje współrdzenne cf PROSTOWAĆ.

Cf [NAPRASZCZAN]